

Beste SAC-vrienden,

DIT voorwoord schrijf ik met gemengde gevoelens. Eigenlijk zou ik op 5 maart jl. naar India zijn vertrokken. De oorlog in het Midden-Oosten stak daar een stokje voor. Ontzettend jammer.

We hadden een mooie, interessante reis voorbereid door West-Bengalen, Jharkhand en Odisha. Ik zou er veel Ngo's, projecten en hostels bezoeken en belangrijke vragen bespreken over het beleid van de deelstaat en de lokale infrastructuur.

Er waren 5 treinreizen geboekt om zo min mogelijk in het drukke Indiase verkeer te hoeven zijn. Veel Ngo's, relaties en kinderen hadden zich voorbereid op de komst van SAC. Maar helaas.

De mailwisselingen die op gang kwamen nadat bekend was geworden dat de reis niet doorging waren hartverwarmend. De conclusie hiervan is dat we veel goede en betrouwbare contacten in India hebben. In het najaar hoop ik alsnog te gaan. Vanwege de hitte is het geen goed idee om daar in de zomerperiode te zijn.

Ook al bestaat SAC nu al 52 jaar, onze speerpunten zijn niet verwaterd. Onderwijs mogelijk maken voor kansarme kinderen en jongeren in India blijft ons doel.

In Nederland vindt iedereen het normaal dat je onderwijs volgt en een beroep leert. In de arme gebieden waar SAC actief is, is dat nog helemaal niet vanzelfsprekend. Armoedebestrijding, gezondheidszorg en onderwijs zijn in onze werkgebieden wel in ontwikkeling maar er is nog een lange weg te gaan. De bijdrage van SAC is daar wel degelijk zichtbaar. We blijken echt het verschil te kunnen maken!

Met onze hostels, bijlesschooltjes en projecten leveren we een significante bijdrage aan de ontwikkeling van kinderen in een bepaalde regio. Dat voelt goed.

Maar om dit werk te kunnen blijven doen hebben we wel echt meer vrijwilligers nodig. Als u belangstelling hebt of vragen neem dan a.u.b. contact met mij op: J.jansen@actiecalcutta.nl.

Wij horen graag van u. We zoeken iemand die mee wil helpen bij de projecten en iemand voor bij de kindsponsorship.

Het is hartverwarmend dat zovelen ons werk ondersteunen. Zonder deze hulp, uw hulp, kan SAC dit werk niet doen. Namens de kinderen en ouders in India, dank u wel!

Joke Jansen, voorzitter SAC

= Nieuw project =

P25-10: Opvanghuis voor zeer kwetsbare jongens

In Purba Bardhaman staat een huis dat een veilige plek wil bieden voor 50 zeer kwetsbare jongens tussen 6 en 18 jaar. Het betreft jongens die getraumatiseerd zijn door kinderarbeid, mishandeling en verwaarlozing of die een jeugd hadden van dakloosheid en drugsgebruik. Zij worden nu ingeschreven bij naburige scholen en krijgen de kans om zich in de veilige omgeving van het opvanghuis te ontwikkelen en vervolgens te re-integreren in de samenleving.

Behalve onderdak en educatieve ondersteuning biedt het opvanghuis ook medische en psychologische begeleiding.

Toegezegde bijdrage van SAC: € 5.056,=.

SPONSORS
VOOR
KINDEREN
GEVRAAGD

= Afgerond project =

P21-06: Een sprankje hoop door onderwijs en ecologische landbouw

In de Indiase deelstaat West-Bengalen liggen de dorpen Balihati en Mudipara. De gezinnen die er wonen leven hoofdzakelijk van de landbouw, maar dit levert nauwelijks voldoende op om ervan rond te komen. De alfabetiseringsgraad is laag en kinderen worden thuisgehouden om bij te dragen aan het gezinsinkomen. In deze dorpen is een 3-jarig project uitgevoerd waarbij zowel het analfabetisme als de armoede op het platteland zijn aangepakt.

► Bijles voor de kinderen

In twee dorpsschooltjes, een in Balihati en een in Mudipara, hebben totaal zo'n honderd kinderen van groep 1 t/m groep 8 gratis bijles gekregen. Het doel hiervan is om de leerlingen volledig in het reguliere onderwijssysteem mee te laten draaien. Bijles is voor deze kinderen noodzakelijk omdat de lessen op de overheidsschool worden gegeven in de officiële taal van de deelstaat, het Bengaals. De kinderen spreken thuis echter een andere taal en verstaan helemaal geen Bengaals. Daarom leren ze op de dorpsschooltjes de beginselen van het Bengaals. Daarnaast krijgen ze bijles in de vakken van de school omdat ze die vakken vanwege dat taalprobleem niet goed kunnen volgen.

► Bananenplantage

Ook werd er aan 15 moeders een praktische cursus gegeven over het opzetten van een biologische bananenplantage. Samen met de boerinnen is een model-bananenplantage opgezet van 30 bananenplanten. Het was een eenmalige investering met voordelen op de lange termijn. Deze plantage heeft een natuurlijk systeem voor de bestrijding van plantenziekten en werkt met milieuvriendelijke teelttechnieken en ethische marketingstrategieën.

► Sport, culturele activiteiten en corvee

Er was ook aandacht voor gezondheidszorg. Regelmatig waren er medische controles. Naast de lessen was er tijd voor sport, culturele activiteiten en het ontwikkelen van sociale vaardigheden. Om verantwoordelijkheidsgevoel te krijgen voerden de leerlingen ook corveetaken uit zoals het vegen van de vloeren, tuinieren en versieringen aanbrengen voor evenementen.

► Voorlichting en bewustwording

Er werden diverse voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd voor boeren en boerinnen, zowel over maatschappelijke onderwerpen zoals genderdiscriminatie, kindhuwelijken en verslavingsproblematiek als over landbouwtechnieken en natuurbehoud.

► Ecologische landbouw

Om ecologische landbouw onder de aandacht te brengen werden er bij de gezinnen huisbezoeken afgelegd. De bewoners kregen informatie over biologische landbouw, veeteelt, champignonteelt, het opzetten van een kwekerij enz. Zo werden de gezinnen gemotiveerd om met kleinschalige activiteiten inkomsten te genereren voor hun gezin.

► Biologische moestuinen

Er werden praktische trainingen gegeven aan boerinnen over het aanleggen van een biologische moestuin. Daarin kwamen onderwerpen voorbij als de teelt van seizoensgroenten en -fruit, bodemonderzoek, zaadveredeling en kennis over nutriënten. Na deze trainingen kregen de deelnemers vijf verschillende groentezaden mee naar huis zodat ze hun eigen moestuin konden beginnen. Later werd tijdens huisbezoeken vastgesteld dat 77 gezinnen in de dorpen Balihati en Mudipara een moestuin hadden aangelegd volgens de principes van ecologische landbouw. Dit betekent een empowerment voor de plattelandsvrouwen en een flinke verhoging van het gezinsinkomen.

= Vervolg afgerond project =

► Wereldmilieudag

Het doel van het vieren van Wereldmilieudag was om bewustwording te creëren over milieuproblemen zoals klimaatverandering, vervuiling, ontbossing en verlies van biodiversiteit. De Wereldmilieudag-campagne richtte zich op landherstel, woestijnvorming en droogtebestendigheid onder het motto 'Ons land, onze toekomst'. De leerlingen van Balihati en Mudipara vierden deze dag door leuzen te roepen om meer bomen te planten om onze planeet te redden. In totaal werden er 100 bomen uitgedeeld aan leerlingen en leden van de gemeenschap.

■ Hoe het goed gekomen is met deze jongeren...

Het verhaal van Timmy en Debu Naskar (9 en 10 jaar)

Timmy en Debu Naskar (de namen zijn gefingeerd) zijn twee broers die al van jongs af aan stenen sjuwen om hun familie te onderhouden.

Via huisbezoeken kwamen docenten van het lokale onderwijscentrum de broers op het spoor.

Ze wilden hen inschrijven voor de lessen maar hun ouders waren het daar niet mee eens omdat dat een verlies aan gezinsinkomsten zou betekenen. De ouders beseften ook niet dat hier sprake was van kinderarbeid.

De docenten gaven de hoop niet op en bleven zich voor de jongens inzetten, opdat hun kindertijd niet verloren zou gaan met stenen sjuwen en ze niet op zo'n jonge leeftijd met ongewone verantwoordelijkheden zouden worden belast.

Na veel huisbezoeken stemden de ouders er mee in om hun kinderen naar het onderwijscentrum te laten gaan. Eerst waren de jongens helemaal niet geïnteresseerd in leren, maar ze observeerden de andere kinderen wel heel aandachtig. Geleidelijk aan raakten ze meer betrokken bij de educatieve spelletjes, voorleessessies en buitenactiviteiten. Ze kregen er zelfs plezier in en genoten van een ontspannen manier van kind zijn. Ook hun ouders kwamen eens kijken in het centrum en raakten overtuigd van het belang van onderwijs. Het volgende schooljaar worden de jongens ingeschreven op een lokale openbare school.

Het verhaal van Diya Haldar (17 jaar)

Diya Haldar (de naam is gefingeerd) trouwde op 14-jarige leeftijd uit liefde, maar al snel kreeg ze in het huis van haar schoonfamilie problemen. Diya bleek niet aan hun verwachtingen te beantwoorden en werd hardvochtig behandeld.

Haar man, die zelf worstelde met demonen en een alcoholverslaving, greep vaak naar geweld. Toen Diya ontdekte dat ze zwanger was, voelde ze zich gevangen in het huis van haar schoonfamilie en bleef ze mishandeld worden. Ondanks haar moeilijke omstandigheden hield ze vast aan haar droom om terug te keren naar het huis van haar vader, naar een veilige omgeving en een betere toekomst.

Via een enquête kwam het onderwijsteam dat in haar regio was gestart met haar in contact. Diya reageerde er meteen positief op. Ze wilde graag weg uit de situatie waarin ze zat.

Het team verwelkomde haar in de lessen en liet haar kennismaken met de activiteiten. Ze bleek het vermogen en de interesse te hebben om nieuwe dingen te leren.

Momenteel heeft Diya heel wat stappen gezet richting haar zelfstandigheid. Ze woont weer bij haar vader.

Diya's verhaal is een inspirerend voorbeeld van veerkracht en van hoop op een betere toekomst. Diya is nu een actief lid van de jongerengroep, ze woont de maandelijkse bijeenkomsten, trainingen en workshops trouw bij.

Ze neemt enthousiast verantwoordelijkheden op zich binnen de jongerengroep. Het onderwijsteam is nu bezig met het invullen van de papieren om haar opnieuw in te schrijven bij de lokale overheids-school.

De Stichting heeft sinds 1 januari 2001 het keurmerk van het Centraal Bureau Fondsenwerving, Amsterdam (CBF).

= Nieuw project =

P25-01: Een eetzaal voor het St. Vincent hostel Surada

Het St. Vincent hostel Surada in Odisha is een gebouw van twee verdiepingen, dat plaats biedt aan bijna 150 leerlingen.

Er zijn vier ruime slaapzalen, twee studieruimtes en een gemeenschappelijke recreatieruimte waar activiteiten worden georganiseerd en waar - vooral op koude en regenachtige dagen - ook wordt gegeten. Bij dit hostel wil men graag een aanbouw

realiseren van ca. 149 m, ruim voldoende voor 150 kinderen om samen te eten, aangezien de kinderen altijd op de grond zitten. Op het terrein bevindt zich een school waar de hostelkinderen lessen volgen. Elke dag krijgen ze in het hostel ontbijt, lunch en avondeten. De eetzaal zal dus drie keer per dag worden gebruikt. SAC heeft een bijdrage toegezegd van € 9.101,=.

Vastenactie van de Geloofsgemeenschap Augustinus

► De werkgroep Solidariteit van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven kiest elk jaar een goed doel voor de jaarlijkse vastenactie.

Voor het jaar 2026 is gekozen voor een project van SAC, namelijk de 'Fatima Non-Formal Free Coaching School' in Burdwan, in West Bengal. Deze school is geen reguliere school maar is bedoeld voor kinderen van ouders zonder vaste verblijfplaats, die steeds in een andere regio werk vinden en voor kinderen uit de naburige sloppenwijken. De leerlingen worden er klaargestoomd voor het reguliere onderwijs. Ze gaan naar een volgende klas als ze eraan toe zijn, dus niet per se aan het einde van het schooljaar.

Wanneer het leerlingen niet lukt om naar het reguliere onderwijs door te stromen, krijgen ze op de Fatima school zo goed mogelijk basisonderwijs. Deze vastenactie tijdens de Paasvieringen in de kapel van de Geloofsgemeenschap Augustinus leverde - samen met de giften van de kloosterorden van de broeders en zusters - het mooie bedrag op van € 2800,=!

Franciscusmunt voor SAC

De stichting Caritas van de drie kerken uit Assen, Zuidlaren en Roden keert elk jaar een mooi bedrag uit voor kleinschalige sociale projecten die door parochianen worden aangedragen. Dat geld wordt 'Franciscus-munten' genoemd, naar Franciscus van Assisi, patroon van de parochie.

Behalve aan twee andere projecten werd er aan een project van SAC € 500,= toegekend! De Franciscusmunt voor SAC zal ten goede komen aan de medische post in Belpahari, die eerder al door acties van het collectief in Gieten financieel werd gesteund.

Deze medische post ligt bij twee hostels van waaruit de kinderen naar de naastgelegen basisschool gaan.

Van die medische post kunnen kasteloze kinderen en hun ouders uit de wijde omgeving gebruik maken.

Adres Stichting Actie Calcutta

Voorzitter: Joke Jansen
Secretaris: Theo Huberts

Postadres: Postbus 309
5660 AH Geldrop

Kantoor- adres: Tournoiveld 10
5663 EA Geldrop
tel. 040 285 27 22 ('s morgens)

e-mail: office@actiecalcutta.nl
website: www.actiecalcutta.nl
Bank: NL92 INGB 0003 9742 00

Adressen werkgroepen

• Werkgroep Nijmegen

Contactpersoon: Nel Suerink
Tel. 024-3550566 / 06-53766988
e-mail: n.suerink@actiecalcutta.nl

= Nieuw project =

P25-07: Een coupeusecursus op locatie

Vlakbij Calcutta is een project ontwikkeld waarin gemarginaliseerde meisjes en jonge vrouwen vaardigheden kunnen ontwikkelen in textiele werkvormen. Ze worden getraind in zowel basisvaardigheden als geavanceerde coupeusetechnieken. Jaarlijks kunnen er 60 cursisten deelnemen. Het doel is dat de cursisten na afloop van de cursus economisch onafhankelijk worden. Het project hanteert een flexibel model waarbij achtereenvolgens in 4 dorpjes van het district Paschim Medinipur een tijdelijk trainingscentrum wordt ingericht dat elke drie maanden wordt verplaatst. Dit zorgt voor een efficiënt gebruik van de apparatuur en een maximale bereikbaarheid voor de doelgroep.

Er wordt een netwerk voor kennisuitwisseling opgezet en er is samenwerking met lokale kledingleveranciers voor thuiswerkcontracten.

De totale kosten voor dit project dat een jaar duurt en op 4 locaties trainingen aanbiedt is € 2.260,=.